

Prof.dr. W.F. Schalkwijk
1913-1989

Professor Schalkwijk was één van de eerste collega's die ik mocht ontmoeten toen ik in 1973 mijn werk bij de Vrije Universiteit begon. Wij deelden een kamer en hij gaf mij waardevolle informatie, waar je als beginnend hoogleraar behoefte aan hebt. Ik kende hem reeds oppervlakkig door mijn contacten met de automatiseringsafdeling van Philips waar hij groepsleider was van een researchgroep.
Hij was een pionier en bekend deskundige op het gebied van operations research. Operations research was voor hem de poging zich "in te denken" in het operationele gebeuren - mocht het gaan om wachtprocessen, of om produktiebesturing, of om marktontwikkelingen - om het zodanig te begrijpen dat modelmatige beschrijving daarvan mogelijk werd. Met behulp van het model was er dan verder onderzoek mogelijk om nog meer te begrijpen en eventueel tot gewenste veranderingen van het gemodelleerde gebeuren te komen. Deze benadering was zeer duidelijk geïnspireerd door zijn natuurkundig verleden tijdens zijn studie, zijn assistentschap bij prof.dr. G.J. Sizoo en zijn werk bij het K.N.M.I. waar hij een studie voltooide over de verbetering van het voorspellen van stormvloeden.
Zijn leeropdracht en de mijne (informatica) hadden duidelijke aanknopingspunten. In 1964 had Schalkwijk reeds een opvallend artikel geschreven over: "Computers en beslissingen".
Wij spraken hierover als wij op vrijdag onze collegedag hadden. Hij kwam altijd ruim op tijd uit het verre Brabant en kwam enigszins verlegen, zich haast verontschuldigend de gemeenschappelijke kamer binnen en maakte mij deelgenoot van zijn zorgvuldig voorbereid college. Want zo was hij, eenvoudig, behulpzaam, vol plichtbesef voor zijn taak, die hij met grote intelligentie en deskundigheid vervulde. Onze samenwerking werd nog intensiever, toen in 1976 de vakken operations research, administratieve organisatie en informatica in één vakgroep werden ondergebracht.
In de vergaderingen van deze vakgroep is het huidige vakgebied bestuurlijke informatiekunde ontstaan, eigenlijk een realisatie van zijn ideeën in 1964. Na zijn emeritaat heeft hij nog enige jaren kunnen genieten van één van zijn grote hobbies: reizen naar verre landen.
Dit jaar is hij aan zijn laatste grote reis begonnen en wij denken in dankbaarheid terug aan een bekwame en sympathieke collega. Moge God hem de eeuwige rust hebben gegeven.

J.M. van Oorschot